

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **I. S.**
oskarżonej z art. 227 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2022 r.,
skargi obrońcy oskarżonej
na wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Ka [...],
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w J.
z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt II K [...],
i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. **oddalić skargę;**
2. **obciążyć oskarżoną I. S. kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

I. S. została oskarżona o to że w dniu 15 maja 2020 r. w J., w telefonicznej rozmowie z Naczelnik Wydziału Organizacji i Kadr Starostwa Powiatowego w J. A. M. – R. podała się za inspektora Państwowej Inspekcji Pracy , po czym zarzucając naruszenie przepisów prawa pracy w związku z wydanym Zarządzeniem nr [...] Starosty J. z dnia 6 kwietnia 2020 r. w sprawie ustalenia dnia wolnego od pracy w Starostwie Powiatowym w J. grożąc za to karą wykonywała czynności związane z tą funkcją tj. o przestępstwo z art. 227 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 19 października 2021 r., sygn. II K [...] I. S. uznana została za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 227 k.k. i za w/w czyn wymierzono jej karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej za równoważnej kwocie 10 złotych.

Ponadto na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono również koszty sądowe i opłaty.

Po wniesionej przez obrońcę oskarżonego apelacji Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2022 r., sygn. akt II Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpatrzenia.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obrońca oskarżonej I. S. wnosząc od przedmiotowego orzeczenia skargę zaskarżając w niej w całości wyrok na korzyść oskarżonej.

Na podstawie art. 539 a § 3 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu skarżący podniósł zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, które mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to 437 § 2 k.p.k. poprzez uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w J. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania albowiem w przedmiotowej sprawie nie ziszczyły się warunki, które uzasadniają powtórzenie przewodu sądowego w całości, a ewentualnie zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego, co mogło nastąpić w instancji *ad quem*.

W pisemnej odpowiedzi na skargę prokurator Prokuratury Rejonowej w J. wniosła o oddalenie nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga jest niezasadna.

Jak wynika z treści art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k., uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Sąd Najwyższy, prowadząc kontrolę skargową, ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. albo konieczne jest

przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Dlatego też słusznie przyjmuje się w orzecznictwie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, iżby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek była podstawą uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KS 3/17, baza orzeczeń Supremus).

Drobiazgowa analiza pisemnych motywów orzeczenia Sądu odwoławczego pozwoliła poczynić ustalenia stojące w zdecydowanej opozycji do stanowiska zawartego w skardze obrońcy oskarżonej. Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie wydanie wyroku kasatoryjnego nastąpiło z przyczyn określonych w art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k. z wyraźnym wskazaniem, że zachodziła konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości (k. 4 - 5 uzasadnienia SO). Powyższe stwierdzenie przesądzało w zasadzie o tym, że orzeczenie Sądu drugiej instancji nie zapadło bezpodstawnie. Wobec tego, że procedowanie Sądu Okręgowego w K. w zakresie, w którym wykazał, że braki w materiale dowodowym były na tyle istotne, iż ich usunięcie nie mieściło się w kompetencji Sądu odwoławczego, wzbudziło zastrzeżenia obrońcy oskarżonej, trzeba przypomnieć, że uznaniu zasadności podniesionego w apelacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie musi towarzyszyć prowadzenie własnego postępowania dowodowego ani też dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób wymagany od Sądu pierwszej instancji.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę, że orzeczenie Sądu odwoławczego znajdowało podstawy w art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., i stwierdzając poprawność zastosowania przez Sąd Okręgowy tego przepisu, należało skargę obrońcy oskarżonej oddalić (art. 539e § 2 k.p.k.).

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania skargowego.